

Trzy pierwsze zarzuty dotyczą zmian do załącznika X do regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym urzędników”).

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 10 regulaminu pracowniczego urzędników, art. 12, 27 i 28 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”) oraz art. 11 europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (zwanej dalej „EKPC”), w szczególności ze względu na brak zasięgnięcia opinii komitetu ds. regulaminu pracowniczego w przedmiocie nowelizacji załącznika X.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 12, 27 i 28 karty i art. 11 EKPC z uwagi na brak rzeczywistego i odpowiedniego informowania i zasięgnięcia opinii związków zawodowych, urzędników i pracowników w przedmiocie nowelizacji załącznika X.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasad prawidłowej legislacji, a w szczególności obowiązku skrupulatności i uzasadnienia.

Trzy pozostałe zarzuty dotyczą zmiany art. 45 i załącznika I do regulaminu pracowniczego urzędników, a także dodania sekcji 5 w załączniku XIII do regulaminu pracowniczego.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 10 regulaminu pracowniczego urzędników, art. 12, 27 i 28 karty i art. 11 EKPC, w szczególności z uwagi na brak zasięgnięcia opinii komitetu ds. regulaminu pracowniczego w przedmiocie reformy przebiegu kariery AD.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 12, 27 i 28 karty i art. 11 EKPC z uwagi na brak rzeczywistego i odpowiedniego informowania i zasięgnięcia opinii związków zawodowych, urzędników i pracowników w przedmiocie reformy przebiegu kariery AD.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia zasad prawidłowej legislacji, a w szczególności obowiązku skrupulatności i uzasadnienia.

Skarga wniesiona w dniu 8 stycznia 2014 r. – Nguyen przeciwko Parlamentowi i Radzie

(Sprawa T-20/14)

(2014/C 112/55)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Huynh Duong Vi Nguyen (Woluwe-Saint-Lambert, Belgia) (przedstawiciel: adwokat M. Velardo)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej i Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności przepisów, w tym art. 7 (czas podróży) załącznika V regulaminu pracowniczego oraz art. 8 (koszty podróży) załącznika VII do regulaminu pracowniczego w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) z dnia 22 października 2013 r. zmieniającym regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej i warunki zatrudnienia innych pracowników, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 287 z dnia 29 października 2013 r. w zakresie w jakim prawo do kosztów podróży i czasu podróży jest związane z dodatkiem zagranicznym lub dodatkiem z tytułu zamieszkiwania za granicą;
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz strony skarżącej odszkodowania w wysokości 169 051,96 EUR oraz zadośćuczynienia w wysokości 40 000 EUR;
- zasądzenie od strony pozwanej odsetek za zwłokę i odsetek wyrównawczych w wysokości 6,75 % w odniesieniu do doznanej krzywdy i poniesionej szkody materialnej;
- obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca – dla której miejscem pochodzenia jest Nowy Jork, lecz która nie korzysta z dodatku zagranicznego lub dodatku z tytułu zamieszkiwania za granicą i w związku z tym z chwilą reformy regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej utraciła prawo do zryczałtowanych kosztów podróży oraz zwiększenia wymiaru urlopu wypoczynkowego o dodatkowe dni czasu podróży – podnosi pięć zarzutów, dotyczących:

- naruszenia istotnych wymogów proceduralnych oraz art. 27 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej dotyczącego prawa pracowników do informacji i konsultacji poprzez odsunięcie Komitetu ds. Regulaminu Pracowniczego od prac nad rewizją regulaminu pracowniczego urzędników;
- naruszenia zasady poszanowania praw nabytych, zasad dotyczących prawa międzyczasowego oraz zasady pewności prawa;
- naruszenia uzasadnionych oczekiwań;
- naruszenia zasady równości traktowania oraz;
- naruszenia zasady proporcjonalności.

Skarga wniesiona w dniu 8 stycznia 2014 r. – Bergallou przeciwko Parlamentowi i Radzie

(Sprawa T-22/14)

(2014/C 112/56)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Amal Bergallou (Lot, Belgia) (przedstawiciel: adwokat M. Velardo)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej i Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności przepisów, w tym art. 7 (czas podróży) załącznika V regulaminu pracowniczego oraz art. 8 (koszty podróży) załącznika VII do regulaminu pracowniczego w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) z dnia 22 października 2013 r. zmieniającym regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej i warunki zatrudnienia innych pracowników, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 287 z dnia 29 października 2013 r. w zakresie w jakim prawo do kosztów podróży i czasu podróży jest związane z dodatkiem zagranicznym lub dodatkiem z tytułu zamieszkiwania za granicą;
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz strony skarżącej odszkodowania w wysokości 165 596,42 EUR oraz zadośćuczynienia w wysokości 40 000 EUR;
- zasądzenie od strony pozwanej odsetek za zwłokę i odsetek wyrównawczych w wysokości 6,75 % w odniesieniu do doznanej krzywdy i poniesionej szkody materialnej;
- obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca – dla której miejscem pochodzenia jest Maroko, lecz która nie korzysta z dodatku zagranicznego lub dodatku z tytułu zamieszkiwania za granicą i w związku z tym z chwilą reformy regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej utraciła prawo do zryczałtowanych kosztów podróży oraz zwiększenia wymiaru urlopu wypoczynkowego o dodatkowe dni czasu podróży – podnosi pięć zarzutów, co do zasady identycznych z zarzutami podniesionymi w sprawie T-20/14 Nguyen przeciwko Radzie lub do nich podobnych.
